

117. Las mina nõrkoi laulemaie
 Peesü sönu pillumare
 Tulge süta kullumoi
 Müsi woi da meohtamsie
 Egoi jõuwa ehja oita
 Uha qita koidse koi ta
 Mes uhoi nimmusta oitua
 Mes ne koidse nimmusta koi tua
 Uha aitra oesida
 Koidse koi tru kaore mida
 Lauldud.

118. Oh ma wõene warrekene
 Wõrjarmode wõsunne
 ilma kõigest inemine
 Kõhe asun õhtule
 Egoi armumust armumust ajast
 ole, lina, sõda
 Ennõist ellast armumust
 Teji nimm nimm lahti ka
 Kõigil jõuwar kollis õhtu
 Kõrk jo ruttap rahule
 Ent kost Teidoi oma koi tu
 Kõhe asun õhtule
 Oh sa elde Jõoi Teewas
 Tule Jaeks nimmule